
Chương 7

Tuyết mở cửa cho Lệ vào. Nàng nhìn mặt Lệ, đôi hàng lông mày nhíu lại, mắt bùng bùng lửa giận và nàng biết ngay Lệ muốn gì. Tuyết hỏi:

- Mà muốn xuống chị Mười?

Lệ gật đầu. Môi nàng mím lại, cương quyết, mức thù hận bổ nàng càng lúc càng tăng. Tuyết đảo mắt nhìn Lệ từ trên xuống dưới. Nàng hỏi:

- Mà vẫn còn trinh?

Lệ không nói gì nhưng Tuyết nhận biết sự không trả lời như câu nói có. Tuyết bảo Lệ:

- Mà sẽ có nhiều tiền lắm! Không sao đâu!

Nàng đưa Lệ đến căn biệt thự hai tầng trên đường Lê Quý Đôn. Căn nhà cổ kính, có hai cây lớn trước sân, tàng lá phủ xum xuê che kín. Trông ngoài không ai có thể ngờ đây là một động sang. Những chiếc xe bóng lộn đậu trước sân, có xe còn có tài xế ngồi đợi chủ, vặn radio nghe cho qua giờ. Tuyết giới thiệu Lệ với chị Mười, người đàn bà béo mập bề ngoài có vẻ phúc hậu nhưng cặp mắt ti hí, lạnh lùng nhìn nàng làm Lệ như nổi gai. Tuyết nói nhỏ vào tai chị Mười và người đàn bà sáng hẳn mắt. Những khách làng chơi thương gia sẵn sàng trả những món tiền lớn nhất cho những cô gái còn trinh như Lệ để lấy hên. Những cô gái quê mùa ở tỉnh lên còn được giá cao hưởng gì đẹp và này nở như Lệ. Mỗi lợi trước mắt làm chị Mười như thay đổi thành một người khác. Miệng tươi cười, chị vồn vã hỏi chuyện Lệ như đã quen từ lâu lắm và lấy nước cho nàng uống, mở hộp bánh nhập cảng để nàng ăn, nói huyền thoại cho Lệ đỡ khớp và nhất là không đổi ý đòi về.

***

Lệ không bao giờ gặp lại Tuyết sau ngày hôm đó. Số tiền chị Mười trao cho nàng Lệ cũng cất đi không đụng đến. Nàng đã đánh mất sự trong trắng chỉ vì cơn giận dữ đến do lời nguyên rủa của ông bố. Và đã tự mình chìm đắm xuống bùn như ở một nơi chốn kinh khủng nhất. Lệ cũng không hiểu tại sao nàng có thể làm như vậy và như một kinh nghiệm để

nhét sâu trong tận cùng của ký ức, nàng hy vọng sẽ không một ai có thể biết được sự bí mật của nàng, cho đến cuối cuộc đời. Dĩ nhiên ngoại trừ Tuyết, chị Mười và gã đàn ông thương gia đứng tuổi đã trả món tiền lớn lao để hưởng cái trong trắng đầu đời của nàng. Lệ đã có những giấc mơ kinh hoàng thình thoảng đến và trở lại trong suốt bao năm sau và trong giấc mơ nàng thấy nàng cầm dao để giết cả 3 người dính líu đến bí mật của nàng trong ngôi biệt thự trên đường Lê Quý Đôn năm đó. Và năm 1975 đã là giải thoát cho nàng khi tỵ nạn tại Hoa Kỳ, Lệ mong muốn những người đó kẹt cả lại ở Việt Nam và tốt hơn hết, chết đi trong những biến loạn, để không bao giờ còn đó trên cõi đời này, nhắc nhở đến sai lầm lớn lao nhất trong đời nàng, chỉ vì một cơn giận dữ chợt đến đã làm nàng trở thành một con người khác hẳn với những mơ mộng đẹp đẽ của tuổi xuân thì, đã đánh mất một cách vô duyên và tệ hại nhất.

***

Những lần giận dữ của Lệ đến hiếm hoi trong đời nàng, nhưng lần nào cũng là một thảm họa. Nàng không thể kềm được cơn giận của mình. Những xui khiến đã bắt nàng phải làm ngay một điều gì để hạ cơn giận bùng lửa, dù hậu quả đến đâu đi nữa, dù ngay lúc đó nàng ý thức được việc mình làm là sai quấy và sẽ mang lại nhiều điều không hay. Nàng phải hành động ngay và đối tượng của cơn giận sẽ phải chịu những trả đũa của nàng. Tức khắc và ghê gớm. Những ý nghĩ và tính toán hơn thiệt không còn nữa, cơn giận đã trở thành như bản năng, đòi hỏi một thoả mãn ngay và chiếm phần tối thượng trong tâm thức và hành động của nàng.

Lệ biết mình đã nổi giận với Hoán và Vân, người nữ ca sĩ trẻ đẹp đi cùng với người tình nhân trẻ tuổi của nàng. Ngọn lửa dục tình của nàng với Hoán mới được khơi dậy sau một lần gặp gỡ trong khách sạn Excelsior, nàng còn cần đến Hoán và muốn Hoán sẽ trở thành một thứ nô lệ cho nàng sai khiến. Lệ không thể để Hoán thoát khỏi tay nàng và xây đắp một cuộc đời bình thường và

giản dị với cô ca sĩ của vũ trường Thiên Thanh kia được. Lệ chợt mỉm cười. Tại sao nàng lại nghĩ hai người muốn có một cuộc đời bình thường? Và Vân, người đã chọn nghề làm ca sĩ làm sao còn có thể có một đời bình an được. Có ai mê say âm nhạc và ánh đèn màu của phòng trà, vũ trường còn có thể có cuộc đời bình thường? Những đam mê, ham muốn và dục tình là căn bản hiển hiện cho những nơi chốn của tiếng kèn, tiếng trống, âm giai, nhịp điệu. Và còn bóng tối của mờ ảo, đèn điện nhờ nhờ màu đỏ của kích dục, mùi thuốc lá hoà lẫn mùi nước hoa của ngất ngây, những khung cảnh đó làm sao tạo được nơi chốn của an bình của tâm hồn. Định mệnh của Vân nàng đã thấy trước được nhiều khổ đau. Và của Hoán, người đã sa một lần trong vòng tay của nàng, đã là một vòng khoen thắt lấy cuộc đời của nàng, làm sao còn có thể ung dung tự tại của một đời với người ca sĩ chàng sánh đôi trong tiệm ăn nửa đêm về sáng Lệ đã bắt gặp và đã trở thành đối tượng cho ngọn lửa giận thiêu hủy tàn phá của nàng.